

решение, че въ Франция се премахва феодалната наредба за винаги. Селянитъ се освобождаватъ.

Народното събрание изработва нова Конституция.

Народното събрание решило :

Въ Конституцията да се запази кралската властъ, но законитъ ще се изработватъ не отъ краля, а отъ законодателното Народно събрание. Споредъ новата Конституция, на всички френски граждани, а тѣ били тогава 25,000,000 души, се даватъ еднакви права, унищожаватъ се старитъ закони за селянитъ и гражданитъ. Привилегии никой нѣма да има, дава се свобода на всѣки човѣкъ, мжжъ или жена, да работи каквото иска, и свободно да се ползува отъ това, що изработва. Никой не може да сжди, затваря и наказва нѣкого безъ сждъ и присжда. Всѣки има право да мисли за каквото ще, да говори, да пише и да върши всичко, но, безъ да причинява вреда на другитъ.

Като приели Конституцията, народнитъ представители дали клетва, че ще я пазятъ. Поканенъ билъ и краля да се закълне, че ще управлява по новата Конституция.

Противници на свободата и Конституцията.

Кралтъ се заклелъ. Министри били избрани и очаквали да тръгне всичко добре. За жалостъ, това не станало. Кралица *Мария Антуанета*, отъ австрийски царски родъ, не приела новата наредба. Много князе и придворни сжщо се възпротивили на новата Конституционна монархия, та се възбунтували. Тѣ започнали да събиратъ войска и я насочвали срещу народната. Кралтъ билъ съ слаба воля и се чудѣлъ, що да прави. Далъ клетва въ Конституцията, пкъкъ се страхувалъ да управлява по нея. Кралицата го укорила и го накарала да иде въ Северна Франция и да събере своя вѣрна войска, па да повика и бѣжанцитъ отъ чужбина. И на-